

УДК 1:338.48:37

Повзло О. М.¹

¹канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ «ТУРИСТИЧНОЇ ОСВІТИ»

У процесі сучасної туристичної освіти та виховання майбутнім фахівцям у галузі «міжнародного туризму», необхідно засвоїти наступну аксіому: на даному етапі розвитку суспільства міжнародний туризм вирішує цілий ряд проблем і використовує методи, які виходять за рамки традиційних підходів, які існують в традиційних системах наукового знання. Не відриваючись від своїх прикладних і практичних потреб, міжнародний туризм продовжує своє формування у якості найбільш гуманітарного і людського синтетичного виду знання (тому, що він є найбільш «чудовою»

частиною вільного часу людини і людства), придбаючи цім (тім, що міжнародний туризм конкретно спрямован на людину - яка є «міра усіх речей») своєрідні філософські функції і філософський характер. Цей вид знань досі зберігає свою назву «туризм», яка успадковується з часу формування і становлення теоретичних і практичних дисциплін. Сьогодні структура цього принципово прикладного знання, яке зв'язано з напрацюванням нових елементів теорії обслуговування туристів і мандрівників, викликає процес суб'єкт-об'єктних предметних відносин філософського характеру, які на практиці постійно змінюються. У зв'язку з цим дуже важливо на основі фактичних матеріалів спеціальних аналітичних наукових дисциплін дати загальну картину структури і модель збереження природних туристичних маршрутів, штучних туристичних мегаполісів (санаторно-готельно-курортних комплексів), що визначають роль і місце людини в цих складних інституціях, одночасно в навчальному процесі і в системі освіти. А далі необхідно дати концептуальне понятійне позначення і визначення цим «емпіричним субстанціям» туризму, представляючи їх в науковій площині, а також дати студентам необхідні знання і методологію для пізнання та вивчення цієї наукової та навчальної дисципліни. У цьому контексті філософській підхід відносно спеціалізації дисципліни «міжнародний туризм» (в тому числі в навчальному процесі) буде спрямований на актуалізацію уваги професіоналів і всіх людей самим найактивнішим способом задіяних у цій сфері діяльності, бізнесу та дозвілля, в першу чергу на розробку реальних і конкретних системних механізмів раціонального використання туризму, а також на розробку моделі оптимальної стратегії розвитку системи «людина-туризм-природа», спрямованої на стабілізацію зв'язку між її основними структурними елементами.

Тому на сучасному етапі необхідне філософське обґрунтування теоретичної моделі туристичної освіти та екологічного виховання, що буде сприяти не тільки становленню цілісного бачення світу, але й правильній поведінці людини в даній стратегічній системі. Цій напрямком включає в себе вирішення цілої низки мікрозавдань, а саме: досліджувати антропологізацію наукових знань в області «міжнародного туризму» у неklasичному періоді новітнього часу розвитку загального знання; показати можливі шляхи виходу (на основі розвитку туристичного бізнесу, екологічного туризму) із кризи в екологічних відносинах «людина-природа»; досліджувати «туристичну» освіту, екологічний туризм та виховання як продукт соціокультурного розвитку людства. Перш за все, в рамках туристичної освіти, студентам необхідно довести інформацію та знання про аксіоматичні положення відносно антропологічної, гуманістичної природи поняття «міжнародний туризм», коли людиноприродоцентричність системи відносин суб'єкт-об'єкт-

суб'єкт припускає розуміння природи, навколишнього середовища існування людини як об'єкта дослідження, але якій наділений властивостями суб'єктивного характеру і який найбільш повно реалізується (втілюється) в екзистенціальному «зануренні» людської істоти в природу, зокрема, в процесі активної туристичної діяльності. Філософія суб'єкта та об'єкта туристичної діяльності в системі освіти і викладання навчальної дисципліни «міжнародний туризм» включає в себе системні методи і засоби дослідження філософських проблем в системі «людина-туризм-природа», які необхідно засвоювати студентам в процесі туристичної освіти. Філософія людини і природи в глобальній системі туризму повинна направити вектор громадської думки у напрямку того, щоб у освітянському процесі забезпечити засвоювання знання дисципліни «міжнародний туризм» через два взаємопов'язаних напрямки: через теоретичне знання про природу і туризм, і, отже, друге: через практичне знання про людину-туриста-мандрівника, про межі людської діяльності в туристичному бізнесі і про екологічні наслідки цього процесу. Все повинно розглядатися у діалектичному взаємозв'язку цих двох сторін, що буде сприятиме розвитку туристичної освіти і розуміння туризму як цілісного і системного явища в новій парадигмі збереження життя на Землі, у зв'язку з цим людство повинно мандрувати і спілкуватися, але робити це дуже обережно.